

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybanská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí České republiky**
sídlem Loretánské náměstí 101/5, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2025, č. j.: 306232-1/2024-MZV/VO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2025, č. j.: 306232-1/2024-MZV/VO, jímž byla podle ust. § 180e odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), zamítnuta její žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza podaná proti rozhodnutí Zastupitelského úřadu v Abui (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 21. 8. 2024 o zamítnutí žádosti o udělení víza č. ABUJ 202408210002.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. T.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že se žalovaný nevyjádřil ke všem námitkám obsaženým v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Nevypořádal se s tvrzením, že návštěva u její dcery a vnuka je legitimní a nevzbuzuje pochybnosti. Pohovor s ní nesprávně vyhodnotil a zaměřil se jen na hledání rozporů. Neexistuje důvod pochybovat o jejím pobytu a včasném opuštění území členských států EU. Žalobkyně dále namítla, že prvostupňový orgán porušil povinnost pomoci odstranit případné nedostatky podání, případně poskytnout lhůtu na jejich odstranění, jak mu ukládá § 169i z.p.c, resp. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“). Prvostupňový orgán jí měl pomoci odstranit vady týkající se pohovoru a zdravotního pojištění. Žalobkyně také připomněla povinnost vstřícného přístupu správních orgánů podle § 4 odst. 1 s.ř. Žalovaný se domníval, že neměl povinnost vyzývat k odstranění vad kvůli výluce druhé a třetí části s.ř., daná výluka byla však zpochybněna usnesením Ústavního soudu ze dne 25. 7. 2023, sp. zn. III. ÚS 1589/23, a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2023, č. j.: 9 Azs 97/2023-40. S ohledem na § 4 odst. 2 s.ř. bylo třeba, aby prvostupňový orgán řádně vyzval k odstranění vady podání ve smyslu § 37 odst. 3 s.ř. Žalovaný nekomunikoval s právním zástupcem žalobkyně, ačkoli o právním zastoupení věděl. Nezaslal mu výzvu k odstranění vad a rozhodnutí. Výzva k úhradě správního poplatku měla být doručována datovou schránkou a nikoli dopisem. Závěrem žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňového orgánu a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný uvedl, že se v napadeném rozhodnutí zabýval přezkumem použití jednotlivých důvodů zamítnutí a ověřil, že prvostupňový orgán vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu a jeho rozhodnutí bylo správné a zákonné, ačkoli pouze ze tří, nikoli čtyř zamítacích důvodů. Žalobkyně předložila cestovní zdravotní pojištění, které nekorespondovalo s obdobím, pro něž bylo vystavené ověřené pozvání. V ust. § 168 z.p.c. je stanovena výluka části druhé a třetí s.ř. pro řízení o vydání krátkodobého víza a řízení o novém posouzení důvodů neudělení víza (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27. 1. 2025, č. j.: 33 A 18/2024-88, bod 35 a 36). Dále uvedl, že ačkoli je plná moc datována k 30. 7. 2024, byla doložena až k žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza, proto bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno přímo žalobkyni. Po doložení plné moci byla veškerá korespondence doručována jejímu právnímu zástupci. S ohledem na výluku druhé a třetí části s.ř. žalovaný neměl povinnost obracet se na právního zástupce. Žalobkyně není rodinným příslušníkem občana EU a na udělení krátkodobého víza pro standardního žadatele neexistuje právní nárok. K námitce ohledně pohovoru žalovaný uvedl, že jej komplexně vyhodnotil a ověřil, zda má žalobkyně skutečný a vážný zájem o pobyt a zda má v úmyslu plnit jeho požadovaný účel. Zastupitelské úřady v řízení o udělení krátkodobého víza postupují na základě podpůrných dokladů. Nepředložení takových dokladů, chyby a dílčí rozpory mohou být samy o sobě dostatečným podkladem pro zamítavé rozhodnutí. X. Dceři se narodilo dítě a v zemi původu žalobkyně je zvykem, že matka dceři s výchovou potomka dlouhodobě pomáhá. Cílem soudního přezkumu nemůže být nahrazení správního uvážení. Na udělení krátkodobého schengenského víza není právní nárok. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 21. 8. 2024 u prvostupňového orgánu podala žádost o krátkodobé vízum v rámci formuláře Žádosti o schengenské vízum na dobu od 1. 9. 2024 do 29. 11. 2024. Účelem cesty do České republiky měla být návštěva dcery a vnuka. K žádosti připojila dokument nazvaný „Pozvání“ č. CZE2217311 na 90 dnů od 1. 8. 2024 do 29. 10. 2024, v němž je jako zvoucí fyzická osoba uvedena žalobkynina dcera.
5. Dne 21. 8. 2024 byl s žalobkyní u prvostupňového orgánu proveden pohovor. Na otázku, kam jede, žalobkyně odpověděla: „Do Moč, do Evropy.“ Prvostupňový orgán k odpovědi připsal poznámku, že nebylo rozumět, co se paní snažila říct. Třikrát požádal žalobkyni o zopakování názvu místa, přičemž dvakrát upřesnil, že se ptá na zemi. Odpovědi žalobkyně byly Fjok, poté Prog, poté Frog. Prvostupňový orgán položil otázku, zda myslí „Prague“, což žalobkyně potvrdila. Jede za dcerou, která v České republice žije, ale neví, jak dlouho a ani kdy do ČR odcestovala. Dcera v ČR pracuje, ale žalobkyně nevěděla, co dělá. Žalobkyně plánovala v ČR zůstat méně než tři měsíce. Termín cesty bude 1. 9. až 28. 11. 2024. Bude bydlet u dcery, adresu ani město nezná, neptala se na něj. Chce vidět vnuka. Dcera nepřijela s vnukem na návštěvu, protože musí pracovat. Na otázku, zda dcera nemá v práci nikdy dovolenou, během které by mohla přijet, žalobkyně odpověděla, že neví, dcera teď musí pracovat a chce, aby za ní žalobkyně přicestovala. Chce se vrátit do vlasti. Nikdy jí nebylo zamítnuto vízum do EU. Nikdy nenavštívila Evropu.
6. Součástí správního spisu jsou dále mj. rodný list žalobkynina vnuka, X., potvrzení o vnukově dlouhodobém pobytu v České republice, dceřina smlouva o nájmu bytu, potvrzení o zůstatku na dceřině účtu u Komerční banky, potvrzení o dceřině zaměstnání a výši příjmu, dceřin rodný list, dceřina zaměstnanecká karta, potvrzení o rezervaci letenek na 1.-2. 9. 2024 (X.) a na 28.-29. 11. 2024 (X.), základní zdravotní pojištění VZP vydané na pojistnou dobu od 20. 7. 2024 do 19. 10. 2024, žalobkynin bankovní výpis vydaný Afriland First Bank, žalobkynin rodný list.
7. Jak je zjevné z Jednotného formuláře pro oznámení důvodů zamítnutí žádosti o udělení víza ze dne 21. 8. 2024, žádost o udělení víza evidovaná pod č. ABUJ202408210002 byla zamítnuta. Toto rozhodnutí bylo založeno na důvodech: 10. „*informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu nebyly spolehlivé*“, 11. „*existují důvodné pochybnosti o spolehlivosti prohlášení učiněných ohledně účelu cesty, podmínek pobytu, úmyslu opustit území členských států*“, 13. „*existují důvodné pochybnosti o Vašem úmyslu opustit území členských států před skončením platnosti víza*“, 16. „*nepředložil(a) jste důkaz o tom, že máte dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění*“. Žalobkyně byla poučena, že se žádost o nové posouzení důvodů podává do 15 dnů písemně u zastupitelského úřadu, který vydal rozhodnutí.
8. Žalobkyně podala žádost o nové posouzení důvodů neudělení schengenského víza. Prvostupňový orgán ve svém vyjádření uvedl, že žalobkyně nedokázala vysvětlit, kdy dcera do ČR odcestovala, jak dlouho v ČR pobývá ani čím se živí. Ke své žádosti předložila doklady, které neodpovídají plánovanému pobytu v ČR. Požádala o povolení pobytu na území na dobu od 1. 9. do 28. 11. 2024, pozvání bylo vystaveno na dobu od 1. 8. do 29. 10. 2024, rezervace letenek byla na 1. 9. a 28. 11. a zdravotní pojištění bylo sjednáno na dobu od 20. 7. do 19. 10. 2024. X. Podle prvostupňového orgánu bylo velmi pravděpodobné, že žalobkyně zůstane s dcerou v ČR a bude jí pomáhat s péčí o syna, jak je v domovské zemi zvykem. Zatajila, že jí bylo dvakrát zamítnuto krátkodobé vízum na ZÚ Francie

v Kamerunu, což prvostupňovému orgánu potvrdilo domněnku týkající se jejího úmyslu neopustit území ČR po skončení platnosti víza.

9. Následně žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 10. 1. 2025. Na základě nového posouzení souladu důvodů neudělení krátkodobého víza s důvody stanovenými nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (dále jen „vízový kodex“) bylo rozhodnutí prvostupňového orgánu shledáno v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a) bodem vii) a písm. b) vízového kodexu. Žalovaný vlastním šetřením přehodnotil rozhodnutí prvostupňového orgánu s tím, že nebyly naplněny důvody č. 10 a 11 (účel cesty). Dospěl však k závěru, že byly dány zamítací důvody č. 11 (podmínky pobytu), 13 a 16.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci konal jednání dne 15. 12. 2025. Žalobkyně se z jednání omluvila. Zástupce žalovaného uvedl, že vyjádření k žalobě se vyrovnává se všemi žalobními námitkami, nahrazovat správní uvážení nenáleží soudnímu přezkumu; žalobu navrhl zamítnout. Soud si vyžádal výpis předchozích žádostí žalobkyně o víza, z něhož vyplynulo, že žalobkyně již dříve podala dvě žádosti o vízum ve Francii, jež byly zamítnuty.
12. Podle ust. § 168 odst. 1 z.p.c. *ustanovení částí druhé a třetí správního řádu se nevztahují na řízení podle § 9 (s výjimkou řízení podle § 9 odst. 4), § 10, § 19 odst. 1, § 20, 30, 31a, 32, 33, 36, § 38 odst. 1, § 40, 41, § 42g odst. 7 až 11, § 49, 50, 52, 117, § 122 odst. 1 a 2, § 123a, § 135 odst. 3, § 148, 154, § 155 odst. 1, § 180, 180b, 180d, 180e a 180h.*
13. Podle ust. § 169i odst. 1 z.p.c. *byl-li žadatel vyzván správním orgánem k odstranění vad podání, lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy správní orgán učinil tuto výzvu, do dne, kdy byly odstraněny nedostatky podání, nebo do dne, kdy marně uplynula lhůta, která byla žadateli poskytnuta k odstranění nedostatků podání.*
14. Podle ust. § 180e odst. 6 z.p.c. *Ministerstvo zahraničních věcí posuzuje soulad důvodů neudělení krátkodobého víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné, o kterých rozhodl zastupitelský úřad, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie. Ministerstvo zahraničních věcí dále posuzuje soulad důvodů zrušení platnosti krátkodobého víza uděleného cizinci, který na území požívá příslušných výsad a imunit, s důvody stanovenými přímo použitelným právním předpisem Evropské unie, a jde-li o rodinného příslušníka občana Evropské unie, s důvody uvedenými v § 20 odst. 5. V rámci nového posuzování souladu důvodů neudělení krátkodobého víza je Ministerstvo zahraničních věcí povinno vyžádat si závazné stanovisko policie v případech, kdy důvodem jeho nevydání bylo nesouhlasné stanovisko policie; policie vydá stanovisko bezodkladně.*
15. Podle ust. § 177 odst. 2 s.ř. *v případech, kdy správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují části druhá a třetí tohoto zákona, postupuje obdobně podle části čtvrté.*
16. Podle ust. § 154 s.ř. *Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle*

ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.

17. Podle ust. § 37 odst. 3 s.ř. *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
18. Podle čl. 32 odst. 1 písm. a) bodu vii vízového kodexu *aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne, pokud žadatel neprokáže, že má uzavřeno dostatečné a platné cestovní zdravotní pojištění, pokud se na něj tato povinnost vztahuje.*
19. Podle čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu *aniž je dotčen čl. 25 odst. 1, žádost o udělení víza se zamítne, existují-li důvodné pochybnosti, pokud jde o pravost podpůrných dokladů předložených žadatelem nebo pokud jde o pravdivost jejich obsahu, o spolehlivost prohlášení učiněných žadatelem nebo pokud jde o jeho úmysl opustit území členských států před skončením platnosti víza, o které žádá.*
20. Soud konstatuje, že žalovaný v rámci nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza dospěl k závěru, že nebyly dány důvody zamítnutí žádosti č. 10 (nespolehlivé informace předložené za účelem prokázání účelu a podmínek předpokládaného pobytu) a č. 11 (účel cesty). Neměl pochybnosti, že žalobkyně dostatečně zdůvodnila účel cesty. Žalovaný potvrdil, že návštěva dcery a vnuka je sama o sobě legitimní, s čímž se soud ztotožňuje, a proto není nutné danou okolnost dále hodnotit.
21. Žalobkyně namítla, že ji prvostupňový orgán měl vyzvat k odstranění případných nedostatků. O této povinnosti v žalobě hovořila obecně, v souvislosti s pohovorem a také ve vztahu ke zdravotnímu pojištění. Odkázala na § 169i z.p.c., resp. § 37 odst. 3 s.ř., a dodala, že výzvy měly být adresovány jejímu právnímu zástupci. K nápravě pochybení mělo dojít v rámci přezkumu prováděného na základě žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2024, č. j.: 8 Azs 207/2022-48).
22. Přímá aplikace části druhé a třetí s.ř. se ve vízových řízeních neuplatní, což potvrdil i Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 7. 2024, č. j.: 6 Azs 302/2023-41: „*K obecným námítkám, že správní řád stanovuje pravidla pro odůvodnění rozhodnutí a správní orgán je povinen účastníku umožnit uplatňování procesních práv, Nejvyšší správní soud uvádí, že při vyřizování žádosti o vízum, respektive při novém posouzení důvodů neudělení víza (§ 180e odst. 6 zákona o pobytu cizinců), nelze použít ustanovení části druhé a třetí správního řádu (§ 168 odst. 1 zákona o pobytu cizinců).*“ V souladu s § 177 odst. 2 s.ř. v případech, kdy správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují části druhá a třetí tohoto zákona, postupuje obdobně podle části čtvrté. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 10. 2024, č. j.: 5 Azs 46/2024-38, uvedl: „*Z § 177 odst. 2 správního řádu je pak zřejmé, že v případě, že správní orgán provádí úkony, na které se nevztahují část druhá a třetí správního řádu, postupuje správní orgán podle části čtvrté téhož zákona. Ve všech řízeních vyjmenovaných v § 168 zákona o pobytu cizinců se proto bude postupovat podle části čtvrté správního řádu. Jak konstatoval NSS v rozsudku č. j.: 4 Azs 124/2023-35, ze zařazení do části čtvrté správního řádu vyplývá, že postupy uvedené v § 168 zákona o pobytu cizinců nejsou považovány za formální správní řízení ve smyslu § 9 správního řádu.*“ Podle § 154 s.ř. se však i v řízení dle části čtvrté s.ř. použijí obdobně některá ustanovení části druhé a třetí, konkrétně se jedná i o § 37 s.ř., jehož třetí odstavec upravuje

postup v případě, když podání trpí vadami (k aplikaci ust. 37 odst. 3 s.ř. i ve věci víz srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j.: 5 Azs 199/2016 - 20). Soud proto podotýká, že ačkoli je v § 168 z.p.c. vyloučena část druhá a třetí s.ř. pro řízení podle § 20 a § 180e z.p.c., správní orgán má i nadále povinnost pomoci účastníkům odstranit vady podání ve smyslu § 37 odst. 3 s.ř. Velvyslanectví ČR v zahraničí takto ostatně běžně postupují (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 2. 2025, č. j.: 68 A 2/2024-59, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2024, č. j.: 21 A 25/2023-88). Nejedná se přitom o projev jejich vstřícnosti, jak se žalovaný domnívá, nýbrž o zákonnou povinnost.

23. Prvostupňový orgán a následně i žalovaný měli povinnost umožnit žalobkyni odstranit vady podání, konkrétně rozpory v termínech uvedených na zdravotním pojištění a v žádosti.
24. Provést nový pohovor nebylo nutné, protože prvostupňový orgán položil všechny relevantní otázky a některé i opakovaně. Závěr pohovoru byl jednoznačný.
25. Ačkoli prvostupňový orgán a žalovaný měli žalobkyni prostřednictvím jejího právního zástupce vyzvat k odstranění nedostatků podání, zmíněná vada neměla vliv na zákonnost rozhodnutí, protože i v případě doložení nového pozvání a nové pojistné smlouvy by i nadále trvaly důvody zamítnutí žádosti č. 11 (podmínky pobytu, úmysl opustit území členských států) a 13 (důvodné pochybnosti o úmyslu opustit území členských států).
26. Soud upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2025, č. j.: 1 Azs 298/2024-68: *„Kasační soud ve své judikatuře opakovaně zohledňuje specifickou situaci řízení v „konzulárních“ podmínkách (viz rozsudek ze dne 7. 6. 2018, č. j.: 9 Azs 410/2017-96). Správní úřad při výkonu své pravomoci v zahraničí nemá stejné technické a personální možnosti jako správní úřady na území České republiky a jeho provoz je podstatně nákladnější než provoz tuzemských správních úřadů (viz rozsudek ze dne 23. 2. 2018, č. j.: 5 Azs 312/2017-33). Tuto skutečnost promítl zákonodárce do shora shrnuté právní úpravy, ve které zásadním způsobem odlišil „proces“ vedoucí k vyřízení žádosti stěžovatelky od „klasického“ správního řízení vedeného dle části druhé a třetí správního řádu.“* Správním orgánům byla svěřena široká míra diskrece a na udělení krátkodobého víza není právní nárok (vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 17. 5. 2023, č. j.: 2 Azs 286/2022-40). Je v zásadě na správních orgánech, aby rozhodly, nakolik restriktivní a ochránářskou politiku zvolí ve vztahu k udělování běžných (turistických) krátkodobých víz. Řízení o jejich udělení je ve srovnání se standardním správním řízením značně neformální. Dané faktory omezují možnosti soudního přezkumu.
27. Prvostupňový orgán k žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza uvedl, že žalobkyně nedokázala vysvětlit, kdy její dcera do ČR odcestovala, jak dlouhou dobu v ČR pobývá ani jaké je její zaměstnání, a označil za velmi zvláštní, že matka o své dceři vůbec nic neví. Dále konstatoval, že X. nedoložila žádné podpůrné doklady prokazující její sociální a ekonomické vazby na Kamerun, a proto pojal podezření, že je velmi pravděpodobné, že žalobkyně zůstane v ČR s dcerou a bude jí pomáhat s péčí o syna, jak je v domovské zemi zvykem. Poukázal na skutečnost, že jí bylo v minulosti dvakrát zamítnuto krátkodobé vízum zastupitelským úřadem Francie v Kamerunu, což potvrdilo jeho domněnku, že žalobkyně nemá v úmyslu opustit území ČR po skončení platnosti víza. Žalovaný následně v novém posouzení žádosti konstatoval, že žalobkyně při pohovoru neposkytla žádné konkrétní a podrobné informace týkající se pobytu její dcery na území

ČR. Vyjádřil pochopení, že o žalobkyni mělo být postaráno zvoucí osobou, nicméně uvedl, že pozvání nemůže nahradit základní informovanost žalobkyně o cíli plánované cesty a podmínkách pobytu. Žalobkyně neví, v jakém konkrétním městě dcera bydlí a ani se na to neptala. Podle žalovaného je z provedeného pohovoru patrné, že hlavním účelem cesty žalobkyně je návštěva a péče o vnuka, X., protože její dcera musí pracovat. Vzhledem k pracovnímu vytížení její dcery a nedostatku dalších informací o účelu a podmínkách pobytu nebylo možné vyloučit, že skutečným cílem žalobkyně je dlouhodobá péče o vnuka a setrvání v ČR i po skončení platnosti víza. Žalobkyně nedoložila dostatečné důkazy o svých vazbách na domovskou zemi, resp. z předložených dokladů nevyplývá, že by její vazba na domovskou zemi byla natolik těsná, aby jí bránila v ČR zůstat. Žalovaný dále uvedl, že nepravdivé informace o předchozích žádostech o schengenské vízum na ZÚ Francie v Kamerunu, byť psychologicky snad pochopitelné, představují pro správní orgán závažnou okolnost, která vyvolává pochybnosti o pravdivosti a úplnosti dalších údajů, které žalobkyně poskytla. Při posuzování žádosti o udělení krátkodobého víza je věrohodnost žadatele klíčovým prvkem, který zejména při posuzování, zda existuje důvodná pochybnost o úmyslu žadatele opustit území členských států před koncem platnosti víza, postačuje zastupitelskému úřadu, aby takovou pochybnost považoval za důvodnou, je-li žadatel nevěrohodný. Jedním z kritérií pro posouzení záměru opustit území členských států zahrnuje i hodnocení objektivních skutečností. Žalobkyně uvedla v žádosti, že X., k daným tvrzením však nepředložila žádné dokumenty X.

28. Soud konstatuje, že žalobkyně se ve své žalobě zaměřila na skutečnost, že návštěva u dcery a vnuka představuje legitimní důvod žádosti, v čemž jí žalovaný dal za pravdu, a obecně poznamenala, že se žalovaný zaměřil pouze na hledání rozporů a pochybností v jejím pohovoru a jeho hodnocení bylo tendenční. Žádným způsobem však nerozporevala jeho argumentaci, například dceřino pracovní vytížení, dvě neúspěšné žádosti o krátkodobé vízum na ZÚ Francie v Kamerunu (které žalobkyně v pohovoru popřela) či neschopnost při pohovoru konkretizovat místo pobytu a zaměstnání vlastní dcery.
29. Úvahy žalovaného mají oporu v provedeném pohovoru s žalobkyní, který je zařazen ve správním spisu. Žalobkyně nebyla schopná odpovědět prvostupňovému orgánu, do které země a jakého města cestuje. Soud nad rámec poznamenává, že žalobkyně ve své žádosti o krátkodobé vízum vyplnila, že cílovou destinací i státem prvního vstupu je Česká republika, a pohovor byl veden na Velvyslanectví České republiky v Abuji. Při pohovoru nebyla schopná sdělit, kde dcera žije, kdy odcestovala a ani kde pracuje. Uvedla, že ji dcera s vnukem nemůže navštívit v Kamerunu, protože musí pracovat. Nevěděla, jestli si dcera může vzít dovolenou, musí pracovat a chce, aby žalobkyně přijela. Soud v návaznosti na uvedená zjištění konstatuje, že v argumentaci žalovaného a ani prvostupňového orgánu neshledává nic tendenčního ani snahu o hledání rozporů. Pohovor a následné zjištění, že žalobkyně neříkala pravdu ohledně předchozích dvou žádostí o krátkodobé vízum, mohly jednoznačně vést k naplnění důvodů pro zamítnutí žádosti č. 11 a 13. Podle soudu je z nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza zřejmé, že se žalovaný žádosti věnoval pečlivě a nepřejal pouze argumentaci prvostupňového orgánu. Odůvodnění žalovaného je výrazně rozsáhlejší oproti vyjádření prvostupňového orgánu k žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Jeho úvahy jsou logické, srozumitelné a mají oporu ve správním spisu. Problémem v pohovoru nebyly rozpory v odpovědích, nýbrž naprostá absence základních informací o cíli cesty a žalobkynině dceři a opakované tvrzení, že dcera musí pracovat; dále nepravdivé tvrzení žalobkyně o předchozích žádostech o víza. Žalovaný proto z výše uvedených důvodů nevybočil z mezí správního uvážení ani jej nezneužil a své

závěry dostatečně odůvodnil. Pohovor byl zároveň proveden v dostatečném rozsahu a nebylo namístě, aby v souvislosti s ním byla žalobkyně k něčemu vyzývána.

30. Ohledně námitky nedostatečné vstřícnosti žalovaného podle § 4 odst. 1 s.ř. soud již výše poznamenal, že povinnost vyzvat žalobkyni prostřednictvím jejího právního zástupce vyplývá z § 37 odst. 3 s.ř.
31. K námitkám stran doručování soud konstatuje, že se k výzvě k odstranění nedostatků již vyjádřil výše. Ze správního spisu není zřejmé, jakým způsobem byl doručen jednotný formulář pro oznámení důvodů zamítnutí žádosti o udělení víza. V souladu s § 154 s.ř. se i v řízení podle části čtvrté s.ř. užijí obdobně ust. § 19 až § 26 týkající se doručování. Právní zástupce žalobkyně však podal žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza, která zjevně nebyla opožděná a byla žalovaným věcně projednána, proto nedošlo k pochybení, jež by mělo vliv na výsledek řízení o žádosti. Stejný závěr platí i pro námitku týkající se doručování výzvy k zaplacení správního poplatku za žádost o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Není zřejmé, jakým způsobem byla výzva doručena, ale právní zástupce byl na předmětném dokumentu uveden a poplatek byl zjevně zaplacen.
32. Žalobkyně namítla, že se žalovaný nevypořádal se všemi body uvedenými v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Žalovaný přisvědčil žalobkyni, že doložila účel cesty, tedy návštěvu dcery a vnuka. V případě výzvy k odstranění vad k pochybení došlo, jak již soud uvedl výše. Co se týká doručování, žalovaný se v dané souvislosti nedopustil vady, jež by měla vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Žalovaný se bodům uvedeným v žádosti o nové posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza řádně věnoval a vše nezbytně uspokojivě odůvodnil, resp. výše konstatované nedostatky neměly vliv na zákonnost rozhodnutí jako celku.
33. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. prosince 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce